

SLOVENSKI NAROD.

Izbija vsak dan sveder, izmaki nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od štiristopne peti-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravišтво je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravištvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Volilni shod v Novem mestu.

(Poročilo našega specialnega izveščitelja.)

Poslanec dr. Tavčar je nadaljeval nekako tako-le:

Sedaj naj sledi še nekoliko, če se smem tako izraziti, splošnega poročila. Takoj, ko je bilo zasedanje v mesecu februarju t. l. zaključeno, začel se je iz vrst tako imenovane katoliške stranke hrup, da smo postali odpadniki in da smo odpovedali se slovenski narodnosti ter se združili z nemškimi veleposestniki.

Volilci, ki dajete poslancem življenje in obstanek, imate pravico, da se Vam resnica ne prikrije in da izrečete o nji svojo sodbo.

Ko se je pričelo posvetovanje deželnega zbora, opazili smo lahko, kam da sili klerikalna stranka. Ko je po nečuvnosti, divji agitaciji priborila si vseh 16 mandatov v kmetijskih občinah, pribumela je v zbornico, kakor zmagonosni lev in menila je, da jej pride vse pod zob, kar si bode zaželela. Zastopniki mest in zastopniki slovenskega meščanstva bili so že pred zborovanjem na smrt obsojeni. Ker ji je tudi zastopnik vlade dajal potuho, bila si je klerikalna stranka v svesti, da si zagotovi večino v deželnem odboru in da bode naša dva zastopnika iztirala tudi iz deželnega šolskega sveta. Potem pa bi se bila pričela gomba proti mestom, da bi občutela težko pokoro radi tega, ker so si izbrala poslance, ki niso bili po volji našim mladim kaplanom! Načrti in sklepi bili so provzorni, kakor steklo: vse kar prihaja od narodne stranke se mora zavreči že zategadelj, ker prihaja od take stranke; mestom in meščanstvu naj se ničesar ne dovoli, pač pa naj se vse dovoli kmetijskim občinam. To pa zategadelj, da bi mesta polagoma prišle do prepričanja, da ničesar ne morejo doseči pri deželnem zboru, oziroma pri deželnem odboru, ker jih ravno zastopajo narodni poslanci; na drugo stran pa zategadelj, da bi kmetijski volilci prišli hitro do prepričanja, da dosežejo vse in sicer samo zategadelj, ker imajo za poslance tako izborne katoliške može, kakor sta Zelen v Senožeh in Jelovšek na Vrhniki! (Veselost.) Da je naša klerikalna stranka hotela postopati po taki hinavsko-zvičajni taktiki, pokazalo se je kmalu pričetkom zasedanja, in sicer prav jasno, da nismo mogli ostati v nikaki dvombi!

Mestna oziroma šolska občina v Črnomlju dol žuje, če se ne motim 6000 gld. ali 8000 gld. deželi, ki so se najeli tedaj, ko se je gradilo novo šolsko poslopje v Črnomlju. Vložila je prošnjo do deželnega zbora ter prosila, da bi se jej od tega dolga kaj odpustilo. V dotični prošnji pripovedovalo se je, da je črnomljska mestna občina v velikih stiskah in posebno tudi radi tega, ker mora popraviti farno cerkev, kar bode ogromnih stroškov stalo. Ker Črnomelj ravno jaz zastopam, je bila katoliška stranka takoj pripravljena, dotično prošnjo odbiti, da bi s tem Črnomljem jasno dokazala, kako napako so storili takrat, ko so mene v deželni zbor volili. Vstal sem in sklicevaje se na jednake druge slučaje predlagal, da naj se prošnja a limine ne zavrne, temveč da naj se izroči deželnemu odboru v natančnejše preiskavo in poznejše poročanje. Pri tem pa so bile prizadete tudi tri kmetijske občine, kojih zastopnik v deželnem zboru je gosp. župnik Schweiger. Ali vzlic temu je mož glasoval proti mojemu predlogu (Klici: Sram ga bodi!) in prepričan sem, da je to storil samo zategadelj, ker je bil stavljen predlog od moje strani (Klici: Škandal!) S tem pa je mož za vse čase pokopal ne samo Črnomljsko mesto, temveč tudi tiste kmetijske občine, kojih zastopnik je on sam. In če je ta zastopnik s svojim glasovanjem pokazal, da njegove kmetijske občine niso vredne, da bi se jim od šolskega dolga kaj odpustilo, potem se bode v bodoče lahko vsak deželni zbor skliceval na župnika Schweigerja, češ, da je le ta v letu 1896. sam pripoznal, da Črnomelj in kmetijske vasi okrog njega prav lahko poplačajo tistih 8000 gld., ki jih dolžnejo deželi za Črnomljsko novo šolsko poslopje! (Klici: Res je!)

Nam pa so se pri tem oči odprle, in opazili smo, da škof ljubljanski in morda tudi deželni predsednik ljubljanski zložno delujeta na to, da bi bili zastopniki naših mest, ki so bili izvoljeni proti volji ljubljanskega škofa in prej kot ne tudi proti volji deželnega predsednika, osamljeni v deželnem zboru brez vsacega upliva, prave sence, ki bi tudi zategadelj čisto nič doseči ne mogli, ker bi imele v deželnem odboru samo jednega zastopnika. Prave ničle bi bili postali Vaši zastopniki v deželnem zboru in niti jedne obljube Vam bi ne bili mogli izpolniti! Šlo se je torej za obstanek ali neobstanek narodne

stranke v deželnem zboru! Vsi poslanci bili pa smo soglasno prepričanja, da se mora pogin narodne stranke preprečiti. (Klici: Prav tako!)

V prejšnjem deželnem zboru, posebno prve leta njegovega obstanka, se je obilokrat opazalo, da sta klerikalna stranka in pa stranka velikih posestnikov stopali po jedni in isti stezi. In tudi sedaj je katoliška stranka gotovo mislila, da se bo dala ponoviti stara ljubezen. (Veselost.) Za svojo osebo sem do cela prepričan, da bi bili katoliški može v našem deželnem zboru, da so jim nemški veliko-posestniki le prstek ponudili, s slastjo posegli po celi nemški roki! (Živahna veselost.) O tem sem prepričan tembolj, ker vem zanesljivo, da sta mešetarila pri tej „ljubezni“ škof in deželni predsednik! Da se je zveza mej liberalnimi Nemci in klerikalnimi katoliški dognala, potem, častiti volilci, si lahko predočujete, kako bi bili Vaši zastopniki za celih 6 let v kot potisnjeni. Naravno je, da smo pri taci razmerah poslanci narodne stranke, dobro vedoč, da katoliška stranka ne bode izbirčna v sredstvih, s kojimi bode nas pobijati skušala, pričeli misliti na to, bi se li ne dala sulica zasukati tako, da bi tisti, ki so mislili, da se bodo k polni skledi usedli, privadili se stradanja in upadlih lic. Posledica temu pa bi bila ta, da bi slovenski kmet polagoma prišel do vere, da ne doseže veliko, če se zanaša na besede ošabnih in zelotičnih mladih duhovnikov. In ta vera bi bila velike vrednosti. Sklenili smo torej premirje z nemško stranko v deželnem zboru, podarjajoč pri tem, da priznavamo — tako Slovenci, kakor Nemci — in da hočemo spoštovati jednako pravno obeh narodnostij, koji živita v deželi. (Dobro-klici.) In čemu naj bi ne bili sklepali takega premirja! Dandanes slovenski narodnosti ne preti od nemških velikoposestnikov nevarnost, največja nevarnost jej pa preti od ultramontanske, brezdomovinske stranke, ki se je že ugnezdila in se še ugnezduje po naših župniščih in kaplanijah. Da bi to brezdomovinsko, in po duhu starih inkvizitorjev napihnjeno ultramontanstvo ne prepredlo cele kronovine, in da bi v deželnem zboru ne zabranjevalo mirnega, in objektivnega postopanja, to hotelo je preprečiti premirje, skleneno mej našo in mej stranko veliko-posestnikov! In če se ta namen doseže, veseli bomo vsi končnega

Listek.

V Črni gori.

(Potni spomini in vtisi. Spisala Terezina dr. Jenkova.)

II.

Tako smo pluli vedno dalje in dalje po neizmerni morski gladini. Temna noč se je morala umakniti belemu dnevu, in na krovu je zopet vse oživel. Zdelo se mi je, kakor da gledam mravljišče, kjer vse mrgoli, se giblje, hiteva zdaj sem, zdaj tje. Krasno jutro mi je pregnalo otožnost. Nemka, s katero sem govorila prejšnji dan, me zopet poišče in vname se razgovor. Sevé ona je bila hitro na svojem polju — pri glasbi. Ko ji povem, da sem videla po noči delfine, katere je privabila blagodejna godba blizu, bilo jej je močno žal, da ni ostala na krovu in ni imela prilike videti te redke živali. Delfini so pa vkljub temu postali njeni ljubljenci.

Bližali smo se Zadru. Od daleč sem zagledala sivo glavo ponosnega Velebita, vrstnika našemu staremu Triglavu. Oba stojita na slovanskih tleh in veličastno zreta na red, ki biva pod njima. Parnik se je pomikal počasneje, zakaj morje je plitvo in na mnogih krajih štrle gole pečine, mnogo

jih je pa skritih pod vodo. Treba je torej previdnosti in večje roke, da se ogne ladija vsem tem naravnim zaprekam. Vidi se celo na jasno zeleni barvi vode, da na tem mestu vožnja ni posebno varna.

Prišli smo v Zader, v glavno mesto Dalmacije. Po svoji leži lepo, po svoji zgodovini imenitno, šteje kakih 28.000 stanovnikov, ki so nekaj laške, nekaj srbske narodnosti. Na pomolu je stala obilica ljudstva, in tudi godba se svirala tam, seveda vse na čast in proslavo „grofa Wurmbanda“.

Žal, da nisem mogla izstopiti in si ogledati mesta. Mikalo me je zlasti, ogledati si veličastno stolno cerkev, katero sem videla le od daleč. Čas odmora je bil kratek. Parnik je zabrlizgal, vreteno se zavrtilo, in zopet smo jadrili dalje skozi zadrski prekop, ob katerem se vije bela cesta in razprostirajo vinske gorice na levi strani, na desni pa mole iz vode krasni otočiči, mimo katerih smo se vozili precej časa. Vedno naprej in naprej! Mimo Šibenika smo se peljali skozi prekop sv. Antona, mimo trdnjave sv. Nikolaja proti jugovzhodu, pozneje naravnost proti jugu, mimo krajev Krapana, kjer je posebno veliko štrlečih klečij v morju,

Rogoznica, dalje mimo gorovja „punta della Planca“, od koder smo zavil v širok zalivi spljetski.

V Spljetu, ki je prav krasno mesto, čakali sta naš parnik dve godbi in velika množica ljudstva. Sploh se v tej luki opaža jako živahen promet. Pa tudi tu se nismo ustavili za dlje časa, in nisem si mogla ogledati znamenitostij: kakor palače rimskega cesarja Dioklecijana ter ostankov starodavnega svetišča Jupitrovega. — Nastopila je noč in prižgali so luč. Polotila se je moje duše zopet potrtost. „Ko bi dobila le jednega, ki bi mi vedel kaj lepega povedati o Črnogoreh!“ Tako sem vzdihnila večkrat, vzdihnila zaman!

Mirno smo pripluli v starodavni Dubrovnik. Ko sem zagledala to nekdanje tako slavno mesto, spomnila sem se Antonija Gledjeviča, spomnila nekdanje tako slavne republike. Še sedaj obdajajo mesto sivi zidovi, še sedaj velja mesto za trdnjavo, ker ima mnogo gradov, mej katerimi je imeniten „Imperial“. Mestece je majhno in tudi brum in šum, ki te navadno spremlja po južnih mestih, se tukaj nekoliko poleže.

Na krovu je postalo precej hladno, zato grem v notranje prostore. Raznovrstni čuti so mi zabra-

uspeha, posebno pa vsi tisti, ki nočemo, da bi naša ljuba Kranjska padla na tisti duševni nivô, na kojem se je nahajalo prebivalstvo rimske Kampanije, ko je še papež vladal nad njo. (Živio-klici!)

Sicer pa ste sedaj, vi častiti volilci poklicani, da izrečete o vsem tem merodajno svojo sodbo. Moje poročilo pa je končano!

Ko je gospod poslanec dr. Tavčar končal, zaorili so po širni dvorani živahni in navdušeni Živio- in Dobro-klici.

Povabilu gosp. poslanca, naj se izrazijo eventualne želje, se je odzvalo več gospodov volilcev.

Gospod dr. Slanc je opozarjal na veliko važnost okrožnega sodišča za Novo mesto. Sklicevaje se na poslančeve besede, da so se razni faktorji trudili, izposlovati odpravo novomeškega okrožnega sodišča, prosil je gospoda poslanca, naj se z vsemi silami upre vsem takim poskusom. To ni samo v splošnem, narodopolitičnem interesu, nego tudi življenjsko vprašanje za Novo mesto in za vso Dolenjsko. Novo mesto ima le bodočnost, če mu ostane okrožno sodišče.

Poslanec g. dr. Tavčar je na to odgovoril, da se — kakor vse kaže — ni bati za okrožno sodišče. Čim stopi v moč novi civilnopravdni red, postane okrožno sodišče v Novem mestu iz pravosodnih ozirov še potrebnejše nego sedaj. Glavno sredstvo, s katerim se je agitovalo za premestitev, oziroma odstranitev okrožnega sodišča, je slaba pitna voda, katero sredstvo pa z ozirom na sklep dež. odbora glede vodovoda nič več ne izda. Ko se je razširil glas o odstranitvi novomeškega okrožnega sodišča, je poslanec dr. Tavčar naprosil drž. poslanca dra. Ferjančiča, naj pri pravosodnem ministru poizve, kaj in kako je s to stvarjo. Pravosodni minister grof Gleispach je rekel dru. Ferjančiču, da je stvar izven diskusije. Bati se torej ni, če bi se pa res hotelo v tem oziru kaj ukreniti, storil bi ga bil govornik, kar mogoče, da se v Novem mestu ohrani okrožno sodišče. (Živahni Dobro-klici.)

Gospod Dular je prosil g. poslanca, naj bi se zavzel za novomeško vojašnico.

Poslanec dr. Tavčar je opozarjal, da ta stvar ne spada v dež. zbor, nego v državni zbor, oziroma v delegacijo, omenjal, kako silno težavno je izposlovati kaj pri vojni upravi in zagotovil gospoda interpelanta, da bode stvar gotovo podpiral, če pride v dež. zbor. (Dobro-klici.)

Gospod dr. De Franceschi je pojasnjeval bolniške razmere na Dolenjskem in priporočal gosp. poslancu, naj se zavzame za ustanovitev silno in nujno potrebne ženske bolnice v Novem mestu, zajedno pa govoril za razširjanje dež. blaznice na Studencu.

Poslanec dr. Tavčar je priporočal, naj vloži mestna občina peticijo na dež. zbor za ustanovitev ženske bolnice, da se vprašanje sproži, on da se bode za stvar krepko potegoval.

Razprava je bila s tem končana, na kar je gospod dr. Slanc predlagal, naj se poslancu dru. Tavčarju izreče zahvala na njega delovanju in popolno zaupanje, kateri predlog so zbrani volilci z navdušenimi Živio-klici soglasno odobrili.

Končno je mestni župan gospod Perko se zahvalil gospodu poslancu za poročilo, posebno za

veselo vest glede vodovoda, volilec pa za izredno številno udeležbo in lepo soglasje ter je zaključil shod.

Mej zborovanjem sta došla iz Črnomlja naslednja dva telegrama:

„Mesto Črnomelj pozdravlja vse zborovalce in poslanca dra. Tavčarja. Vsa Dolenjska ima jednake težnje. Složimo se trdno, da bode jeklen obroč branil naše namere v korist in procvit milega naroda. — Schweiger, župan.“

„Pozdrav vsem udeležencem shoda. Živio dr. Tavčar! Čuvajmo čvrste vezi, ki združujejo Novomesto-Črnomelj. Bodimo jekleni za dom in rod. — Črnomaljski volilci.“

Državni zbor.

Na Dunaji, 15. junija.

Danes je bila zadnja seja v tekočem zasedanju poslanske zbornice.

Začetkom seje se je prečitelo 18 interpelacij, potem pa je posl. Steiner zahteval, naj se takoj nadaljuje razprava o njegovem nujnem predlogu, da naj vlada umakne svoj načrt disciplinarnim določbam za drž. uradnike. Predsednik Chlumecky je predlagal, naj se ta razprava vrši konec seje. Zbornica je pritrdila predsedniku in je tako omogočila, da se še v današnji seji dožene predloge o davku na sladkor.

Generalni govornik contra, dr. Polak je pojasnjeval škodo, katero proužroča plačevanje premij in sploh protežiranje posamičnih industrij na troške države in prebivalstva ter zahteval, naj se obstoječi kartel izdelovalcev sladkorja odpravi.

Generalni govornik pro, Tekly je dokazoval, da sta na razpravi stoječa zakona potrebna.

Ko je še poročevalec dr. Kramarj pojasnil stvar, se je vršilo glasovanje po imenih in je zbornica s 130 proti 82 glasom sklenila, da je o predlogi začeti specijalno debato.

Pri specijalni debati se je unel velik boj.

Posl. dr. Lueger je trdil, da zadene ta zakon najhujše prav ravne sloje prebivalstva. Poročevalcu je govornik očital, da je rekel, naj se glasuje za predlogo, ker to vlada želi in vprašal, od kdaj prittrajo Mladočehi vsemu, kar želi vlada. Dejal je: Nekoč sem trdil, da se je neka stranka v tej zbornici iz tulečega opozicijskega leva premenila v vladnega tovrnega vola. (Posl. Vašaty: Ne vsi člani.) Veseli me, da je Vašaty še tuleč lev. Tudi skozi zidove se časih kaj sliši in tako sem izvedel, da se je mej Mladočehi in mej Poljaki vršil neki „Techtel Mechtel“. (Posl. Vašaty: O tem jaz nič ne vem.) Posl. Vašaty ne ve nič o tem. To je ob sebi umevno. Njemu se nič ne pove. (Posl. Brzorač: Tudi drugi nič ne vemo o tem.) Če ni res, prericite to mirno. Povedal sem samo, kar sem slišal od jako verodostojne strani. (Posl. Pacak: Kdor vam je to povedal, je lagal.) Počakajte, da povem, kaj se mi je reklo. (Posl. Pacak: Izraz „Techtel Mechtel“ je žaljenje.) Ne, to je izraz za nekaj, kar se godi skrivaj. Vi ste že jedenkrat nekaj prerekali, kar se je izkazalo kot resnično. Le vprašajte prof. Kaizla. Sedaj sem čul, da ste se s Poljaki dogovorili zaradi petroleja, po starem pregovoru roka roko umiva. Če glasujete za mojo repo,

glasoval bom za tvoj petrolej. (Posl. Pacak: To je sumničenje!) Ako ni resnično, toliko bolje za vas. Kar sem čul, sem povedal, da vam dam priložnost, oprati se. (Posl. Jaworski: Jaz čujem zdaj prvič o tem.) Da so gospodje Poljaki razžaljeni, temu se čudim, saj so že z vsemi strankami sklepali take pogodbe. Jeden Poljakov je nekoč priznal, da se to sicer ne spodobi, da pa je koristno.

Posl. Pacak je jako ostro zavračal Luegerja in mu očital, da je tudi on paktiral z raznimi strankami. Pozivljal ga je, da naj pove, kdo mu je rekel, da se vrše pogajanja.

Posl. dr. Kronawetter je prijemal Mladočeha in trdil, da je predležeci zakonski načrt atentat na žep prebivalstva.

V imeni poljskega kluba je posl. Jaworski izjavil, da je neresnično, kar je trdil Lueger (Lueger: Ali še pomnite usque ad finem? Steiner: Opravičite se najprej glede tiste stvari. Lueger: Usque ad finem! Potem govorite) in rekel, da mora vsak poslanec biti pripravljen, da ga Lueger napade.

Po nekaterih opomnjah poročevalca dra. Kramarja so se vsi paragrafi vzprejeli in končno se je vprejel zakon tudi pri tretjem branju.

Poslanci dežele kranjske so potem namestu umrlega poslanca Kluna volili v delegacijo poslanca Višnikarja.

Sledilo je nadaljevanje razprave o nujnem predlogu Steinerjevem. Nujnost se je odklonila.

Predsednik Chlumecky je na to zaključil zasedanje.

V Ljubljani, 16. junija.

Prepoved sokolske slavnosti v Toplicah na Češkem. Praška vladna glasila so prišla v veliko zadrego zaradi prepovedi sokolske slavnosti v Toplicah. Poprej so namreč z vso navdušenostjo dokazovala, da ni najmanjšega povoda za prepoved slavnosti. Sklicevala so se na to, da so se podobne slavnosti že popolnoma mirno izvršile. Hudo so vladni listi prijemali nemške občinske zastope, ki sklepajo proteste proti tej slavnosti, katerih se seveda vlada ne bode ustrašila. Nakrat pa pride prepoved. Ti listi so sedaj morali zopet nasprotno dokazati, da je bila prepoved potrebna, ker bi sicer zavoljo narodne razburjenosti prišlo do pretepa. Prejšnji dan so hvalili vladu, da se ne uda Nemcem, ker bi sicer zgubila ugled, drugi dan pa proslavljali njeno modrost, da je slavnost prepovedala in odvrnila veliko nevarnost. Kaj so si pač mislili čitatelji?

Adresa dr. Luegerju. Nekaj duhovščine veszprimske škofije na Ogerskem je sklenilo neko adresno na dr. Luegerja, v kateri mu izrekajo svoje priznanje. Kakor navadno tako tudi na Ogerskem višja duhovščina ovira nižjo. Opat in dekan Neger je dal duhovščini strogo povelje, naj prekliče svojo adresno in to sporoči dr. Luegerju. Če je to duhovščina storila, ne vemo, a dr. Lueger pa sedaj vender vé, da še vzlic svojemu naglaševanju krščanstva ni dobil zaupanja višje duhovščine. Višja duhovščina ima vse druge bolj sebične nazore in se ne upa resno spreti z vlado.

Rumunija in Grška. Mej Rumunijo in Grško se kmalu obnove diplomatski odnošaji. Pretrgali

nili spanje. Po morju se vozim, prav po istem morju, koder je nekaj brodaril Slovan, prost in svoboden. Hudi časi, vojske in nezgode so ga potrle, vzele mu vse, kar je imel, in še danes ni dobil nazaj svoje lastnine. Kdo je tega kriv? Ko sem to premišljevala, zdelo se mi je, kakor bi sedaj razumevala glasove zelenih valov adrijskega morja; tožno odgovarja očitaniu, da bi bilo ono pogubilo slovanske brodove, bušeč: „Morje ni jih pokopalo, ob peči jih ni razdejalo, da jih videti ni več, tega kriv je tuji meč.“

Ne vem koliko časa bi se mi bile vrstile take podobe pred očmi, da me — proti jutru je bilo — ne vzbudi ropot mojih sopotnikov in sopotnic. Bližali smo se cilju svojemu — Kotoru. Čim bližje smo pribajali, toliko bolj mi je utripalo srce. Nekako boječe sem zrla na mesto, obdano z zelenjem. Takoj na prvi pogled bi se gledalcu priljubilo, le velikanske gore mejé in kraté ti pogled, goré, ki se v v ozadju visoko spenjajo proti nebu, baš kakor kak zastor, katerega je razprostrla božja roka, da ne bi človek pogledal, kaj se skriva zadaj za črnimi stenami. Skoro bi rekla, da si dospel na konec sveta in težko, da bi ti ta pogled vliil v srce kaj zaupanja. Toda ni bilo dosti premišljevat in ozi-

rati so okrog. Parnik se ustavi in mi izstopimo. Do koga naj se obrnem na tujem mej tuji? Izstopila sem na obrežje, kjer se je trlo postreščkov in izvoščkov ter družega ljudstva.

Kam se naj napotim najprvo? To vprašanje me je silno vznemirjalo. A glej sreče! Ko ideva s hčerko mej množico nekaj stopinj dalje, zaslišim klicati svoje ime. Ozrem se, ter mej drugim zapazim elegantno kočijo in mladega Črnogorca, ki je krotil čile konjiče ter klical moje ime. Stopim tje in dečko mi hitro pojasni stvar. Predstojnica deklškega zavoda, kamor sem se bila namenila, oskrbela mi je i to udobnost, da je poslala nasproti elegantno oprejo. Ker je kočijaž javil, da takoj odpelje, nisem se utegnula pomuditi v Kotoru. Sedli sve s hčerko v voz, ki je zdrdral iz mesta skozi „porta Gordicchio“.

Tedaj vender jedenkrat na zemlji črnogorski! Nekaj časa naji je spremljalo skalovje, na desni in levi, toda kmalu zagledave krasoto, kakoršne si ne moreš misliti: sever in jug združujeta tu vso svojo lepoto v prekrasno, rekla bi, čarobno sliko. Pod seboj vidiš temnozeleno vodovje kotorskega zaliva, po katerem plovejo mali čolniki liki jajčne lupine. In Boka kotorska! Prav pod slemenom se vije

cesta, kopičijo se bele hišice, nizko pod teboj se tepo valovi sinjega morja, a krog tebe štrle manjše in večje bele skaline. Peljali sva se po obronkih najvišje gore v Črni gori, po obronkih Lovčena. Hipoma so mi prišli na misel stih velikega pesnika kneza Nikole I, ki poje:

„Srečna mi budi Lovčen planino,
I hrani tvoje prijatno hladilo
Za svake tople ke moje grudi,
Slobodi svagda ti pribjeg budi!“

Kar je Slovencu sivi očiak Triglav, a vrlému sinu Dalmacije Velebit, to je hrabremu Črnogorcu Lovčen. Z nekakim svetim strahom se ozira nanj že črnogorsko dete; kadar se plemeniti mladenič-junak napravlja v boj zoper kletega „dušmana“, plovejo mu solzni pogledi na Lovčen; sivolasi starček, kojemu že pešajo in pojemajo moči, se še vedno rad ozira na tega gorskega velikana, pripovedujoč mali deci o nekdanji slavi cesarstva.

„Pomnik nekdanjih dnij evetočih,
Prorok krasnejših dnij bodočih,
Pozdravljam Te,
Proslavljam Te!“

Dal Bog, da bi skoro zasijalo solnce boljše sreče našim bratom južnim sinovom majke Slave!

so se bili zaradi reke dedščine. V Rumuniji je umrl neki bogat Grk, ki je volil mnogo denarja za grške kulturne zavode. Rumunci pa tega denarja niso hoteli izročiti. Vse pritožbe pri rumunskih sodiščih niso nič pomagale.

Pruski deželni zbor je že v drugič zavrgel zakon, po katerem bi pravosodni minister pri imenovanju sodnikov se moral ozirati ne le na službeno leta in zmožnosti asessorjev, temveč tudi na to, iz kake rodbine so in če se znajo reprezentovati. Popolnoma onemogočil je ta zakon z zagovarjanjem sodni predsednik Drenkman, ki je naravnost povedal, da sodniki morajo biti iz boljših rodbin. Sedaj baš plemenitaški sinovi morajo službe čakati. Sedaj so poslanci videli, kaj da vlada namerava, da misli odpraviti meščanske in kmetijske sinove. Sedaj bode menda vlada popustila svojo namero, ker je spoznala, da v zbornici večine ne dubi. Poslanci se ne dajo prepričati, da bi bilo potrebno, da bi bili sodniki le sinovi iz boljših hiš.

Anton Nedvěd †.

Neizprosna smrt nam je s kruto roko ugrabila moža, ki je s pesnijo budil naš narod in ga unemal za vse, kar je lepo, vzvišeno in plemenito. Antona Nedvěda ni več! Po dolgi, mučni bolezni izdihnil je danes dopoldne svojo blago dušo.

Ves narod pozna in čisla pokojnika. Koder žive Slovenci, koder se ljubi in goji slovenska pesem, povsod se pojo umotvori Nedvědovega genija. Prešli so v narod, postali so last narodova. Pesmi Nedvědove se pojo pri najslavnejših nastopih prvih društev, pojo se pri tužnih in veselih prilikah, poje jih mestna gospodična in poje jih preprosto kmetško dekle, slaveč tako neznanega jej pevca. In ta slava ostane pesmim, dokler se bo gojila slovenska pesem, a tudi če bi se kdaj pozabilo ime skladateljevo, dela Nedvědova se ne bodo nikdar.

Pokojnik jo bil rodom Čeh. Porodil se je l. 1828. Pred mnogimi leti je prišel v tedaj še precej pomembeno Ljubljano kot zborovodja filharmoničnega društva, kateremu je ostal dolga časa zvest, dokler ni postal učitelj petja na pripravnici. Dasi je vodil nemško društvo in gojil po poklicu nemško umetnost — srce njegovo se je unelo za slovensko stvar in tej je posvetil vso svojo skladateljsko nadarjenost. Uglasbil je mnogo najlepših proizvedov slovenskih pesnikov, zložil jih v duhu slovenskega naroda in si z njimi postavil nerazrušljiv spomenik.

Obširnejši životopis pokojnega umetnika priobčimo jutri.

Bodi Antonu Nedvědu zemljica lahka in večna slava!

Dnevno vesti.

V Ljubljani, 16. junija.

— (Ministerskega predsednika prihod v Ljubljano.) Grof Badeni — kakor čujemo iz zanesljivega vira — obišče Ljubljano koncem tega meseca, ali pričetkom prihodnjega meseca. Udeležiti se hoče tudi slavnosti, ko se bo odprlo zdravilišče na Bledu. Danes je prišel grof Badeni v Gradec od koder pojde na Gorenje Štajersko.

— (Mestno učiteljstvo) bode predstavljeno mestnemu županu povodom zborovanja obeh okrajnih učiteljskih konferencij, ki bode zborovali dne 25. junija in dne 2. julija v mestni dvorani in sicer konferencija za nemške šole dne 25. junija, konferencija za slovenske in slovensko-nemške šole dne 2. julija. V tem zmislu naj se popolni oziroma popravi naša včerajšnja notica.

— („Narodni klub“) občinskih svetovalcev je včeraj temeljem svojih pravil izključil iz svoje srede g. Joa. Turka zaradi dogodka pri kravjedo linski mitnici dne 31. m. m.

— (Gg. pevci moškega zbora „Glasbene Matice“) se vabijo, da pridejo danes ob 8. uri v šolske prostore „Glasb. Mat.“ k skušnji za pogreb nepozabnega slovenskega skladatelja Ant. Nedvěda častnega člana „Glasbene Matice“ in utemeljitelja slovenskega umetnega petja.

— (Za ustanovitev biciklističnega kluba ljubljanskih obrtnikov) bode jutri 17. t. m. ob 8. uri zvečer razgovor v dvorani Hafnerjeve pivovarne. Obrtniki in prijatelji kolesarskega športa, naj se udeležijo shoda v obilnem številu.

— (Ljudska veselica,) katero je priredilo pevsko društvo „Slavec“ v nedeljo pri Koslerju, se je vžele skrajno neugodnemu vremenu jako dobro obnesla. O takih prilikah pa je vedno vidneje, kako koristno bi bilo, ako bi se na Koslerjevem vrtu napravile verande. S temi bi bilo skrbjeno za vsako neugodnost o slabem vremenu za udeležence kakor za prireditelje. Ker se je veselica nekoliko kasneje začela, so morale ljudske igre izostati. Ostali del vzporeda pa se je vršil na občno zadovoljnost, posebno pozornost so obujale pevske točke, mej katerimi je bilo nekaj jako težkih skladb. Občinstvu ugajale so najboljše Nedvědova „Venec slov. pesni“ in Volaričeva „Domovini“ s spremljevanjem orkestra, katera se je morala na splošno odobravanje ponavljati. Kot solista sta se odlikovala gg. Lumbar in Perdan. Novi pevovodja gosp. Al. Sachs pa se nam je pri tem nastopu predstavil kot jako spreten in siguren dirigent. Tudi godba je marljivo svirala, žal, da skoro nič slovanskih skladb. Mej tem, ko so se čast. dame z ljubeznivim trudom pod ravnanjem gospe dr. Tavčarjeve pripravljale za „srečolov“, kateri je imel jako krasne dobite, se je vrt skoraj napolnil s prav odličnim občinstvom. Zvečer ob mraku se je užgal velik umetaljni ogenj, vrt pa je bil bengalično razsvetljen. Ker so bili trije glavni dohodki: vstopnina, srečolov in kegljanje za dobitek precej izdatni, bode tudi društvu „Slavec“ ostala gotovo lepa svota čistega dobička, s tem pa poleg drugih uspehov najbolje plačan trud vlega odbora.

— (Zasačeni „Amerikanci“.) Včeraj je mestna policija aretovala štiri fantje, namenjene v Ameriko. Ker se niso zadostili vojaški dolžnosti, se izroče sodišču. Zajedno z njimi pa je ujela jednega tistih prekanjenih agentov, kateri sleparijo po deželi in nagovarjajo ljudi, naj se izselijo. Ta agent, bivši krošnjar, se zove Peter Mayerle. Fantje so imeli pač potne liste, vožne listke pa so vzeli samo do Trbiža. Iz začetka so trdili, da so namenjeni na sv. Višarje, na božjo pot, pozneje pa so priznali, da so bili pripravljeni na daljše, posvetni oblasti ne posebno všečno potovanje.

— (Najdena okostja.) Pri kopanju tal za novo Frischovo hišo na Marijinem trgu našli so delavci danes že šesto okostje, in sicer komaj 25 do 30 centimetrov pod površino.

— (Mestna hranilnica v Radovljici.) Danes se je otvorila novo ustanovljena mestna hranilnica v Radovljici. Hranilnični odbor, g. okrajni glavar kot cesarski komisar hranilnice in g. okrajni sodnik udeležili so se sv. maše. Pri otvoritvi naglašal je g. župan kot predsednik upravnega odbora ter ravnateljstva hranilnice, da je hranilnica kot obče koristni zavod neprecenljivega pomena za občino in povabil k neutrudnemu delovanju, ter zaklical trikrat „Slava“ presvetlemu cesarju. G. cesarski komisar naglašal je, da je od visoke vlade poklican čuvati na izpolnjevanje pravil, da pa hoče hranilnico kot obče koristni zavod tudi vsestranski podpirati. Prvi dan se je udeležilo 5851 gid. 21 kr.

— (Okrajne učiteljske konferencije) za legaški okraj ne bodo v Cerknici, ampak v Dolnem Logatcu, dne 8. julija ob 9. uri zjutraj po tem le vzporedu: 1. Nagovor predsednikov in imenovanje njegovega namestnika. 2. Volitev dveh zapisnikarjev. 3. Priobčilo nadzornikovo o stanju n. deorovanih šol. 4. Podrobni načrt iz spisa na ljudskih šolah. Poroča za jednorazrednice g. učitelj Anton Likozar, za dvorazrednice g. nadučitelj Leopold Punčuh, za troirazrednice g. nadučitelj Josip Turk in za petrazrednice g. c. kr. ravnatelj Alojzij Novak. 5. Poročilo knjižničnega odbora ter volitev dveh pregledovalcev računov. 6. Volitev knjižničnega odbora. 7. Volitev stalnega odbora. 8. Samostojni nasveti, kateri naj se najkasneje 3 dni pred zborovanjem vpošljejo c. kr. okr. šolskemu nadzorniku. Prvotno sta bili namenjeni še dve točki, kateri pa je prebrtala višja šolska oblast. Isto tako se je kraj zborovanja premenil (iz Cerknice v Logatec) iz „gmotnih obzirov“.

— (Izginol župnik) Piše se nam: Z ozirom na notico, prijavljeno s tem naslovom v 133. številu „Sl. N.“, Vam naznanjam, da se je župnik g. Fr. Zorec — že našel. Včeraj 13. t. m. se je pripeljal v Cerknico, oglasil se pri g. dekanu ter odpotoval preko Begunj na svoje novo mesto k sv. Vidu. Bil je baje prej tudi pri ljubljanskem škofu, da se je opravičil. Kje je bil in kaj ga je zadrževalo? — Strah šentvidskih ovčic za gospoda župnika je bil neutemeljen; prečastni gospod je bil le šel prepričat se, je li dolenska trta zadnjo jesen rodila kaj prida kapljice in se je pri tem „opravilu“ zamudil.

— (Novi škof tržaški) Oficijozna „Triester Zeitung“ javlja, da je naslednikom tržaškega škofa Glavine imenovan sedanji krški škof monsignor Andrej Šterk. Novi škof je Hrvat, ne samo rodom nego iz prepričanja, ter znan in čistan po vsem Primorskem. Njegovega imenovanja bodo tržaškoprski Slovani gotovo veseli.

— (Orožniki za Bosno.) Bosensko-hercegovsko poveljstvo žandarmerije v Sarajevu vzprejme večje število sposobnih aspirantov za žandarmerijsko službo. Prošnjiki obvezati se morajo za vsaj triletno službovanje. Natančnejši pogoji izvedo se pri

mestnem magistratu ljubljanskem, oziroma pri vseh okrajnih glavarstvih.

— (Razpisane službe) Mesto vodje zemljiške knjige v Ptuj, eventuelno pri kakem drugem okr. sodišču. Prošnje do 21. junija predsedstvu okrožnega sodišča v Celji. — Pri okr. sodišču v Črnomlju mesto okr. sodnika z dohodki VIII. čin. razreda, eventuelno pri kakem drugem okr. sodišču. Prošnje do dne 24. junija predsedstvu okrožnega sodišča v Novem mestu. — Pri civilno sodnem depozitnem uradu v Gradcu mesto blagajnika z dohodki IX. čin. razreda. Prošnje do dne 22. junija predsedstvu deželnega sodišča v Gradcu. — Na dvorazrednici v Krki drugo učno mesto z dohodki IV. plač. razreda. Prošnje do dne 15. julija okr. šolskemu svetu v Litiji.

* (Radeju Lopašiću) znanemu hrvatskemu zgodovinarju postavi se spomenik v Karlovcu. Pokojni učenjak je spisal namreč tudi zgodovino Karlovca. Spomenik bode stal v lepem Marije Valerije parku.

* (Prijet goljuf.) V Budimpešti so te dni v neki loži opernega gledališča prijeli praškega roko-
vičarja Josipa Meisla, ki je v Pragi ogoljufal za 100.000 goldinarjev in potem jo pobegnil.

* (Ropni umor.) Bogato gospo Roth so dne 10. t. m. v Debrecinu našli z preklano glavo v sobi. Umoril jo je najbrž neki dvajsetletni kočijaž, ki je dobro vedel, da ima ženska denar. Ta kočijaž je isti dan ukradl svojemu gospodarju svoje poselske bukvice.

* (Napaden škof) Srbskega škofa v Prizrenu so neznani zločinci zavrtno napali. Tri osebe škofovega spremstva so ubite. Srbi dolže Bolgare, da so hoteli umoriti škofa.

* (Zaprt virtuos.) Madjarskega goslarskega umetnika Ludovika Pécskasa so dne 9. t. m. bili zaprti v Londonu, ker je neki blaznec trdil, da je žepni tat. Pri policiji so tega umetnika več ur imeli zaprtega v železni kletki, kakor je v Londonu navada. Šele po posredovanju več prijateljev so ga izpustili.

* (Grozna nesreča) prigod la se je blizu Wara v Texasu. Kmetijski svatje na dveh vozeh so čakali pred zaprto železniško ograjo, ko se je nakrat razlezel kotel stroja tovrnega vlaka, ki je peljal mimo. Jedajst ljudij, mej njimi ženin in nevesta, je mrtvih. Mrtva sta tudi strojevodja in kurjač.

Slovenci in Slovenke! ne zabite
družbe sv. Cirila in Metoda!

Darila:

Uredništvu našega lista so poslali:
Za družbo sv. Cirila in Metoda: Kot mesečne pripevke so darovali gg. rodoljubi v Slovenski Bistrici 8 kron; in sicer: gg. J. Šarh, logar (za junij, julij, avgust) 3 krone, dr. L. Mež, Sim. Vodenik, Dav. Vodenik, Srečko Lorber, Radojca Vivod, vsi za junij po 1 krono; iz nabiralnika v gostilni Petra Novaka pa 13 kron. — G. F. O. v Ljubljani 4 krone, namesto venca umrlemu Jerneju Černetu. — Skupaj 25 kron. — živeli rodoljubni darovalci in darovalke in njih nasledniki! Posebno vrli Slovejebistriški rodoljubi naj bi našli mnogo posnemovalcev!

Brzojavke.

Idrija 16. junija. Pri včerajšnji občinski volitvi v 3 razredu so bili voljeni kandidatje narodne stranke skoraj soglasno. Klerikalna stranka se volitve ni udeležila.

Idrija 16. junija. Po hudi borbi zmagali od narodne stranke priporočeni kandidatje. Živela narodna Idrija!

Maribor 16. junija. Sinoči oplazil se je pri Slovenski Bistrici osebni vlak, s katerim so se peljali rezervisti, ob nekaj praznih vagonov. Dvajset oseb je bilo lahko ranjenih, štiri osebe težko, dva vojaka pa sta koj umrli vsled dobljenih poškodb.

Dunaj 16. junija. Protisemitski listi prijavljajo program nove nemške ljudske stranke. Program je skoro identičen s programom, kateri je Schönerer v Lincu proklamiral.

Budimpešta 16. junija. Neodvisna stranka bo vlado novič interpelirala zaradi Luegerjeve agitacije zoper Ogersko. Sklicala je tudi javen shod, da začne agitacijo zoper Cislitvansko.

Rim 16. junija. Listi zatrjujejo, da je kralj že podpisal naredbo, s katero se odpravlja svoj čas proglašeno vojno stanje v Eritreji, iz česar izhaja, da je že sklenjen mir z Abesinci.

London 16. junija. Mej egiptске vojake v Koroski se je zanesla kolera. Več sto vojakov je že umrlo.

Umrlji so v Ljubljani:

Dne 13. junija: Marija Grabnar, hči prodajalca usnja, 19 mesecev, Florijanske ulice št. 9, za angliško boleznijo.
Dne 14. junija: Janez Kusold, posestnikov sin, 5 let mesecev, Cesta na Loko št. 4, za unetjem sapnika.

Meteorološko poročilo.

Junij	Čas opa- zovanja	Stanje baro- metra v mm.	Tempe- ratura v °C	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm. v 24 urah
15.	9. zvečer	735.3	21.2	sl. jz. zah.	skoro obl.	
16.	7. zjutraj	736.3	18.1	brezv. vetr.	skoro obl.	0.0
	2. popol.	735.1	24.4	sr. vzhod.	oblačno	

Srednja večerajšnja temperatura 19.2°, za 1.4° nad normalom

Dunajska borza

dné 16. junija 1896.

Skupni državni dolg v notah	101	gld.	45	kr.
Skupni državni dolg v srebru	101		40	
Avstrijska zlata renta	122		70	
Avstrijska krona renta 4%	101		30	
Ogerska zlata renta 4%	122		70	
Ogerska krona renta 4%	98		35	
Avstro-ogerske bančne delnice	962		—	
Kreditne delnice	351		50	
London vista	119		95	
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58		80	
20 mark	11		75	
20 frankov	9		52 1/2	
Italijanski bankovci	44		42 1/2	
C. kr. cekini	5		65	

Zahvala.

Za mnoge dokaze srčnega sočutja mej boleznijo in ob smrti nepozabnega soproga cziroma odgojitelja, brata in strica, gospoda

Matije Medveda

za toli častno spremstvo dragega pokojnika k zadnjemu počitku izrekamo vsem prijateljem in znanem, prečastiti domači duhovščini, posebno pa prečastiti vnani duhovščini iz Save, Boštjanja, Dola pri Hrastniku in Trbovlj, častitemu uradništvu z okr. glavarjem gosp. Grillom, gosp. notarju Svetcu in drugim odličnjakom, deputaciji „Ljubljanskega“ in „Celjskega“ Sokola in „Zagorskemu Sokolu“, sl. gasilnim društvoma iz Litije in Smartnega, sl. pevskima društvoma iz Litije in Smartnega in domačim gg. pevcem za ganljive žalostinke, gg. J. Nolliju in Dr. Hribarju iz Celja za pretresujoča govora ob grobu in darovalcem krasnih vencev najsrčnejšo in najiskrenejšo zahvalo. (2562)

Zagorje ob Savi, dne 15. junija 1896.

Žalujejo ostali.

Zahvala.

Zahvaljujemo se srčno na dokazih iskrenega sočutja ob smrti najine nepozabne hčerke

Zlate

in izrekava zlasti globoko zahvalo onim, ki so podarili prekrasne vence in šopke ter jo spremili k večnemu počitku.

V Ljubljani, dné 15. junija 1896.

(2564)

Karl in Olga Pletweiss.

Mladenič

vešč slovenskega, nemškega, italijanskega in hrvaškega jezika, ki je popolnoma izvežban v stroki mirolilničarja (droguista) in ki je v istej stroki prestal skušnjo **želi vstopiti kot komi v kako mirolilnico ali kot korespondent v malo tverko.** — Več pove upravnistvo „Slovenskega Naroda“. (2542—)

2468

„Sičara“.

13

Za jedno lečenje (Trinkkur) zadostuje 1 zaboj s 36 litri. Cena 33 kron franko od postaje Slavovski-Samac. Naslov: **Sičara-uprava, pošta Modrič (Bosna).**

Spreten trgovski pomočnik

Slovenec, krepke postave in dobro izurjen v manufakturni ter specerijski stroki, vzprejme se takoj v večjo trgovino mešanega blaga na deželi.

Ponudbe pod šifro S. K. poste restante Ilirika Bistrica. (2486—6)

Lekarna Trnkóczy, Dunaj, V.

Mrčesni

prašek

pristen

steklenica stane 20 krajc., 10 steklenic 2 gld.

Dobiva se v (2559-1)

lekarni Trnkóczy
poleg mestne hiše v Ljubljani.

Razpošilja se vsak dan s pošto.

Lekarna Trnkóczy v Gradcu.

VIZITNICE

priporoč

„Narodna Tiskarna“
po nizki ceni.

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnic.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. junija 1896.

Nastopno omenjeni prihajalni in odhajalni časi označeni so v srednjeevropskem času. (1705-136)

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Ob 12. uri 5 min. po noči osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, čez Selsthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd, Lend-Gastein, Zell na jezeru, Inomost, Steyr, Lince, Dunaj via Amstetten. — Ob 6. uri 15 min. zjutraj mešani vlak v Kočevje, Novo mesto. — Ob 7. uri 10 min. osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj čez Selsthal v Solnograd, Steyr, Lince, Budejovice, Plzeň, Marijine vane, Hebr, Franzova vane, Karlova vane, Prago, Lipsko čez Amstetten na Dunaj. — Ob 12. uri 55 min. popoldne mešani vlak v Kočevje, Novo mesto. — Ob 11. uri 50 min. dopoldne osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Selsthal, Dunaj. — Ob 4. uri popoldne osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno, čez Selsthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell na jezeru, Inomost, Bregeno, Curich, Genova, Paris, Steyr, Lince, Gmunden, Ischl, Budejovice, Plzeň, Marijine vane, Hebr, Franzova vane, Karlova vane, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten. — Ob 6. uri 30 min. zvečer mešani vlak v Kočevje, Novo mesto. — Ob 7. uri 44 min. zvečer osonni vlak v Leuce-Bled. — Vrhru tega ob 5. uri 39 min. popoldne vasko nedeljo in praznik v Leuce-Bled.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Ob 5. uri 52 min. zjutraj osonni vlak z Dunaja via Amstetten, Solnograda, Bregeno, Inomost, Zell na jezeru, Lend-Gastein, Lince, Steyr, Gmunden, Ischl, Aussee, Ljubno, Celovec, Beljak, Franzensfeste, Trbiž. — Ob 8. uri zjutraj osonni vlak iz Leuce-Bleda. — Ob 8. uri 19 min. zjutraj mešani vlak iz Kočevja, Novo mesto. — Ob 11. uri 25 min. dopoldne osonni vlak z Dunaja via Amstetten, Lipskega, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plzeň, Budejovice, Solnograda, Lince, Steyra, Pariza, Genova, Curicha, Bregeno, Inomost, Zell na jezeru, Lend-Gastein, Ljubna, Celovca, Pontabla, Trbiža. — Ob 2. uri 32 min. popoldne mešani vlak iz Kočevja, Novo mesto. — Ob 4. uri 55 min. popoldne osonni vlak z Dunaja, Ljubna, Selsthal, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla, Trbiža. — Ob 8. uri 35 min. zvečer mešani vlak iz Kočevja, Novo mesto. — Ob 9. uri 4 min. zvečer osonni vlak z Dunaja preko Amstetena, iz Lipske, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plzeň, Budejovice, Solnograda, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontabla, Trbiža. — Vrhru tega ob 10. uri 25 min. zvečer vasko nedeljo in praznik iz Leuce-Bleda.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.) v Kamnik.

Ob 7. uri 23 min. zjutraj, ob 2. uri 5 min. popoldne, ob 6. uri 50 min. zvečer, ob 10. uri 25 min. zvečer. (Poslednji vlak le ob nedeljah in praznikih.)

Prihod v Ljubljano (drž. kol.) iz Kamnika.

Ob 6. uri 56 min. zjutraj, ob 11. uri 15 min. dopoldne, ob 6. uri 30 min. zvečer, ob 9. uri 55 min. zvečer. (Poslednji vlak le ob nedeljah in praznikih.)

V najem se dá

na več let s prav ugodnimi pogoji

prodajalnica z vso opravo

z lepim stanovanjem in skladiščem (magazinom) vred. — Prodajalnica je jedina v veliki vasi **Loka pri Črnomlju**, je tik deželne ceste, po kateri je živahen promet. — Kaj več pove lastnik **Miha Kolbezen v Loku št. 33 pri Črnomlju.** (2543—3)

Moške srajce

najfineje narejene

ovratnike, manšete, kuras

najboljši fabrikat

najnovejše kravate

nogovice, jopiče, perilo za turiste

II. priporočja na jceneje (2054-15)

Karol Recknagel.

„Glasbena Matica“ javlja tužno vest, da je za večno preminol njen častni član, velezaslužni blagorodni gospod

ANTON NEDVĚD

danes ob 9. uri dopoldne.

Pogreb bo de v četrtek ob 5. uri popoldne iz hiše žalosti v Frančiškanskih ulicah šte. 12 (2566)

Bodi nam vsem dragemu skladatelju in pospeševatelju glasbene umetnosti v Slovencih trajen spomin!

V LJUBLJANI, dné 16. junija 1896.

K št. 3901.

AVISO.

(2547—1)

Zaradi zagotovitve zakupue dobave ovsa, sena, slame, drv, premoga in koaksa za čas od dné 1. septembra 1896 do 31. avgusta 1897 vršile se bodo pismene ponudbene obravnave v uradnih prostorih c. in kr. vojaških preskrbovalnih magacinov, in sicer v nastopnih postajah:

v Celovcu	dné 20. junija 1896
„ Mariboru	„ 13. „ 1896
„ Gradcu	„ 16. „ 1896
„ Ljubljani	„ 2. „ 1896
„ Trstu	„ 7. „ 1896
„ Gorici	„ 6. „ 1896
„ Pulju	„ 9. „ 1896

Natančnejši pogoji in ponudbeni obrazci razvidijo se iz obširnega razglasa v št. 132. „Slovenskega Naroda“ z dné 11. junija 1896, kakor tudi pri c. in kr. vojaškem preskrbovalnem magacinu v Ljubljani do 2. julija 1896 mej 10. in 12. uro dopoldne.

C. in kr. intendancija 3. voja v Gradcu.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Noll.

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.

R. Miklauc v Ljubljani

naznanja, da se je

preselil z dném 28. maja t. l.

v svojo barako

za škofijo, za vodó, kjer prodajajo moko in je primoran radi majhnega prostora svojo zalogo zmanjšati.

Prodaja najraznovrstnejše

manufakturno in kramarsko blago

do preklica

po tovarniški ceni.

Za poletje je dobil vsakovrstno novo blago: posebno lepo blago za gvante, židane rute, cajn za hlače, sukneno blago (štof), lep kambrik in satin.

Na izbiri ima tudi prte (tístahe), razne brisalke (antle); svetuje torej vsakomur, komur je ležeče, da po ceni kupi, naj ne zamudi te res izredno ugodne prilike. (2565—1)

Po tovarniški ceni.